

Beteckning: _____

Institutionen för matematik, natur- och datavetenskap

**Bygg och Konstruktion
- En kreativ process i förskolan.**

*Helena Antman
Ht-2009*

15 hp B nivå

**Lärarprogrammet 210 hp
Examinator: Lars T Andersson Handledare: Edvard Nordlander**

Sammanfattning:

Syftet med arbetet är att undersöka hur viktigt bygg och konstruktion är i förskolan och hur man kan arbeta med det som en kreativ process. I läroplanen Lpfö -98 står det att barn ska få möjlighet till att vara kreativa på olika sätt, vilket även innebär genom att få konstruera och utnyttja material och tekniker. För att skapa en plats för detta behöver det inte kosta så mycket pengar och man behöver inte så stora utrymmen menar Mylesand (2007), engagerade pedagoger är det viktigaste och att materialet som finns att arbeta med väcker nyfikenhet hos barnen.

Metoden har varit att forska i litteratur och praktiskt utveckla en bygghörna på en förskolas utegård. Genom att barn får möjlighet att bygga och konstruera ute kan de bygga i större dimensioner och kan använda större material som Tragton(1996) menar är bra för barn som växer, detta kan kopplas till strävansmål som finns i läroplanen som säger att barn ska utveckla sin motoriska och koordinations förmåga.

Nyckelord: bygg, förskola, konstruktion, kreativ process

Innehållsförteckning

1 INLEDNING	1
1.1 Bakgrund.....	1
1.2 Frågeställningar.....	1
1.3.1 Vad är bygg och konstruktion?.....	2
1.3.2 Varför bygg och konstruktion i förskolan/ Vilken betydelse har bygg och konstruktion för barns utveckling.....	2
1.3.3 Pedagogens roll.....	4
1.3.4 Bygg och konstruktion inomhus	4
1.3.5 Bygg och konstruktion utomhus	5
2 METOD	6
2.1 Planering av en bygghörna i utemiljö	6
2.2 Datainsamlingsmetoder	6
3 RESULTAT	7
4 DISKUSSION.....	9
REFERENSER	10
BILAGOR.....	10

1 INLEDNING

Bygg och konstruktion är ett tekniskt område som förekommer dagligen på olika sätt och med olika material i förskolans miljö, både inomhus och utomhus. Att det finns en byggplats med varierande material på förskolan är en förutsättning för att ett intresse och en nyfikenhet för bygg och konstruktion skall växa fram hos barnen enligt Mylesand (2007). Det finns inga för små lokaler eller utegårdar för att konstruera en hörna eller en plats för kreativitet av detta slag, det behöver inte heller kosta förskolan mycket pengar. Största kravet för att få den att fungera är engagemang från pedagogerna. Att de planerar, ordnar material, samt är närvarande i barnens bygg- och konstruktionsprocess, att de finns där som ett stöd och samtalar med barnen. Det är också pedagogens ansvar att se till att alla får vara med, vare sig om man är pojke eller flicka. I vårt ”genusuppdelade” samhälle kan teknik ses som ett ämnesområde pojkar ägnar sig åt, i stället för att se det som en mötesplats för olika individer som utvecklar någonting tillsammans. Bygg- och konstruktionsprocessen handlar om mer än att bara bygga en bil till exempel. Det kan ses som ett språk som hjälper barnen att förstå sin omvärld och samhällets uppbyggnad. Barnen skapar också en del av sin identitet genom att bygga och konstruera. De får vara kreativa och tillsammans lösa problem. De får leka, känna delaktighet, glädje och empati. De vill säga många av de strävansmål som ingår i förskolans läroplan.

1.1 Bakgrund

I förskolans läroplan framgår det att förskolan skall erbjuda en trygg miljö, både inom- och utomhus, som lockar barnen till lek eftersom leken är viktig i utvecklings- och lärande perspektiv. Att barnen får möjlighet till att vara kreativa på olika sätt, inte bara genom drama, bild och sång utan även genom ”... att forma, konstruera och utnyttja material och teknik” (Lärarens handbok 2008, s.21)

”I lekens och det lustfyllda lärandet olika former stimuleras fantasi, inlevelse, kommunikation och förmågan till symboliskt tänkande samt förmåga att samarbeta och lösa problem” (Lärarens handbok 2008, s.20)

Några av målen innefattar att förskolan skall sträva efter att alla barn utvecklar sin motoriska, koordinations förmåga och kroppsuppfattning, samt att barnen ökar sin förmåga att bygga och konstruera med hjälp av olika material och tekniker. (Lärarens handbok, 2008)

1.2 Frågeställningar

1. Hur kan man arbeta med bygg och konstruktion i förskolan med 3-5 åringar?
2. Vad säger läroplanen?

1.3 Litteraturgenomgång

1.3.1 Vad är bygg och konstruktion?

Konstruktionslek är enligt Granberg (2000) allt från att stapla klossar till att skulptera tredimensionellt. Mylesand (2007) menar att bygg och konstruktion är ett *språk* barn kan använda sig av när de prövar olika infallsvinklar i sin omgivning och som de kan använda sig av för att hitta sig själva och sin personlighet. Något de kan ta hjälp av för att få en bättre uppfattning om det samhälle de lever i.

Bonniers svenska ordbok (1994) beskriver begreppen så här:

Konstruera: bygga upp, sätta ihop, göra ritningar eller modell, skapa, tänka ut.

Konstruktion: anordning, plan, byggnad, tankebyggnad

I Stora Fokus (1987-1990) tolkas begreppet lek så här:

Fiktionslek: fantasilek, i vilken man föreställer något annat än man verkligen är och gestaltar omvärlden därefter.

Konstruktionslek: sand- och bygglek, modellering, materialformande, teckning och målning

1.3.2 Varför bygg och konstruktion i förskolan/ Vilken betydelse har bygg och konstruktion för barns utveckling.

Genom Trageton (1996) kan man se en kategorisering av barns sätt att leka. I den divergenta¹fasen (2- 4 år) har barn i regel utvecklat sensomotorisk kontroll, det vill säga de grundläggande sinnen hos människan, muskler, balans och rörelsesinnet så barnet kan framställa de former som behövs i skapandet. Genom att repetera rörelser får man motorisk träning. Lera kan vara ett bra material till detta. Man tränar även upp sina axlar genom att knåda lera, se fig. 1 och 2. Tänkande om kreativitet och skapande har en central roll. Barn i den här åldern är fulla av idéer som kan ändras på en sekund. Det fantasirika i sitt symboltänkande, men det finns inget speciellt sammanhang i det barnet berättar om sin skapelse. Vikten ligger inte i att föremålet liknar verkligheten, trots att barnet kan utgå från tankar eller känslor de har. I den här fasen är skapandet den centrala rollen, att barnet får känna sig fri i sitt skapande och ha möjlighet att välja sitt eget material.

Tillsammans med en pedagog kan barnen utveckla sina tankar om sin skapelse och hitta på olika historier om delar på den, var den kommer ifrån och så vidare. För att detta skall fungera och barn ska utveckla sin fantasi och sitt symboltänkande i denna ålder är det viktigt att pedagogerna själva innehar ett divergent tankesätt. Att de har fantasi och utrymme för att se barnens symboler som mer än maskar eller bollar t.ex. om barnen formar lera. Speciellt viktigt är det att pedagogerna finns där som stöd och kan ge förslag till de barn som är otrygga. De kan annars bli väldigt sårbara. Om pedagogiken på förskolan är enkelspårig med strikta planeringar och rutiner kan man förstöra barnets divergenta symbolleks skapande, menar Trageton (1996). När barn inte är så gamla är det vanligast att de leker bredvidlek med varandra med fasta material, medan i sandlådan kan det utvecklas till en gemensam lek där konflikter kan uppstå. Barn lär av varandra och har mycket att lära på detta sätt.

---

¹ Sökandet på flera lösningar.

Fig.1 Lerknådning

Fig.2 Genom repeterande övningar tränas axlarnas Muskulatur upp.

Den sensomotoriska fasen (0-2 år) ska fortfarande ses som ett underlag och sekundärt stimuleras genom symbolproduktionen. Barnen fortsätter att träna på sin muskelkontroll, men gör det genom ny inspiration och nya utmaningar. Som pedagog, fortsatt att prata om symboler med barnen och visa intresse för deras lek. Ställ frågor och ge barnen nya utmaningar och hjälp till att utveckla deras tankebanor. Det hjälper dem att genomföra större kroppsliga arbeten. När barn är mellan 3-5 år ändras deras leklust snabbt. Ena stunden leker de murare, men plötsligt hittar de en bil att leka med och byter symbol. Pedagogens uppgift är att vara med och stärka det rörelsemönster barnet har för stunden. Springer barnet iväg, spring efter och ropa ”nu tar jag dig!” Vilken lek som utvecklas efter det återstår att se.

Genom konstruktioner med material tränar barnet på både grov- och finmotorik. I den divergenta symbolfasen (2- 4 år) är det av värde för barnen att de har möjlighet till mer omväxling än förut. Trageton (1996) menar att barn i 4-5 års ålder vill, med hjälp av sina rörelser tillverka någonting. Därför är det nu i senaste laget att lära sig de grundläggande rörelserna. Att fortsätta öva på rörelser med nål, sax, hammare och såg är därför till en fördel. Om barnet har en okontrollerad motorik kan det bli svårigheter för symbolproduktionen, menar Trageton (1996).

I den konvergenta² symbolleks fasen (4-7 år) får fantasin inte lika mycket utrymme som i den föregående fasen, (divergenta fasen). Barnen blir mer bestämda på hur det de tillverkar ska se ut, t.ex. en bil måste se ut på ett speciellt sätt för att det skall se ut som en bil. Barnens tänkande blir mer verklighetsbaserat och samlat, något som kommer att fortsätta präglas ju äldre barnen blir. Genom barnens konvergenta sätt att tänka kan deras konstruktioner ha ett mer sammansatt samband mellan en enskild symbol och en ordnad helhet (Trageton 1996, s.61) Eftersom barnens skapelser blir mer detaljerade blir det lättare för pedagogen att se vad barnet tillverkar. Skapelsen blir identifierande. Det blir även pedagogens uppgift att hjälpa barnet att kunna utveckla sitt tänkande och sitt skapande genom att ge barnet nya synsätt.

Genom att arbeta med klossar och skapa i sandlådan kan barnen utöka sin rumsförståelse som senare kommer att hjälpa dem att förstå matematik. Barn i den här åldern har lättare att samarbeta och diskutera med sina kompisar, vilket gör att de lättare kan leka tillsammans. I den här åldern är barn starka individer, vilket gör att det är deras verklighetsuppfattning som är den ”rätta”, detta kan resultera i att barnen bli osams när de leker en lek tillsammans, samt att det blir vilda diskussioner när regler skall sättas. När de leker tillsammans är det inte längre ett egocentriskt tänkande, utan övergår till vi. Trageton (1996) anser att pedagogen skall utgå från det symbolintresse som råder. Könsrollerna blir också mer markanta under den

² Sökandet på ett ända svar

konvergenta symbolleks fasen. Barn växer mycket i 6-7 års ålder och de kan verka lite mer klumpiga och behov av sträckövningar kan uppkomma. I konstruktionsleken behövs grövre material som bildäck, tunnor, plank och betongrör. Trageton(1996) menar att många barn brukar fasta material och konstruerar stora byggprojekt. Genom att barn har grövre material att tillgå utvecklar barnen sin grovmotorik.

Enligt Mylesand (2007) möts barnen i byggutrymmet tillsammans med material som berikar och utvidgar deras referensramar, trots att de har olika erfarenheter. Barnen kan utgå från sina egna erfarenheter av samhället när de leker. Hon menar också att det är så mycket mera än bygg och konstruktion i utrymmet. De får in olika matematiska, estetiska och språkliga begrepp, barnen lär sig empati, hur man förhåller sig till varandra, jämställdhet, delaktighet och glädje. Även språken får fokus. Barn samtalar med varandra och genom att samtala med pedagoger lär sig barn att reflektera och sätta ord på sina kreationer, upplevelser och känslor.

Vi lever i ett demokratiskt samhälle och i Lpfö 98 framgår det att förskoleverksamheten skall lägga grunden och ge barn insikt i vad demokrati är. Bygg och konstruktion innehåller mycket demokrati, framför allt genom att alla barnen får känna delaktighet.

1.3.3 Pedagogens roll

Barnen behöver möta pedagoger som skapar en pedagogisk miljö och som skapar projekt som utmanar deras tankar och nyfikenhet. De behöver pedagoger som är goda lyssnare och som är engagerade, pedagogers engagemang smittar av sig på barnen. Om en bygghörna inte fungerar beror det på pedagogerna. (Mylesand, 2007)

Det är viktigt att pedagogen observerar barnen för att se vilken utvecklingsnivå de har samt vad barnet intresserar sig för i konstruktionsleken, det är först då de kan arbeta med att utöka barnens inläring, genom att utforma en så bra fysisk miljö som möjligt för inläring, ta med barnen på utflykter, ge dem upplevelser både genom böcker och utanför förskolan. Samt finnas där och samtala med barnen medan de leker. Trageton(1996) anser att konstruktionslek och dramatisk rollek ibland går in i varandra. Skillnaden mellan de två är att rolleken är mer en gruppaktivitet någon som konstruktionsleken inte behöver vara. I konstruktionsleken produceras någonting genom att man använder sig av material. I konstruktionsleken behöver inte pedagogen medverka som de kanske kan gå in och göra i rolleken, det är viktigare att pedagogen för samtal med barnen. Han menar också att pedagogen bör ha god kännedom om inlärningspsykologi för att kunna förstärka barns inläring.

1.3.4 Bygg och konstruktion inomhus

När man utformar en bygg- och konstruktionshörna är det viktigt med dess lokalisering. Den skall vara belägen på ett ställe, som visar att det är ett viktigt område och ger tecken till att här bygger vi. Mylesand(2007) menar att hörnan skall vara inbjudande för lek och utmaningar. Materialet är viktigt. Det ska finnas varierande material, någonting för alla. Det skall också vara organiserat och framför allt tillgängligt för barnen själva, vilket hjälper barnen att själva utforska vad som finns. Ibland är det till fördel att lägga till eller byta ut material. Genom bygget kan man som pedagog blanda in matematik. Att materialet har olika former, olika längd, vikt och konsistens. Material man kan använda är, Lego/duplo, kaplastavar, toarullar,

blompinnar, rundstavar, kapsyler, burkar, fröbelklossar, sugrör, plexiglas, glasblock, kartongbitar, glasspinnar, snäckor, filmrullsbukar. Djur och små dockor, samt legogubbar som kan få konstruktionerna mer levande. Kottar och naturmaterial som annars hör hemma i naturen, för att visa att materialet hör livet till. Mylesand(2007) menar också att kombinera naturmaterial med material man använder sig av inomhus kan bli en spännande blandning.

Detta håller intresset uppe hos barnen, men hjälper också barnen att utveckla sina konstruktioner. Med hjälp av speglar i byggrummet kan barnen se sina konstruktioner på olika sätt och i olika vinklar beroende på vilken typ av spegel man har. Genom att ha dem som byggmaterial kan de ge upplevelsen av ett hav. Vilken typ av byggbord man skall använda sig av i en bygghörna beror på vilket syfte de skall ha. Även bordens placering har betydelse enligt Mylesand (2007). Om man har ett helt rum att bygga och konstruera i och väljer att ha ett runt bord i mitten av rummet inbjuder till att många barn kan samlas runt det och bygga, medan ett rektangulärt bord mot en vägg inbjuder till mer individuell bygglek.

Genom rätt och varierande belysning i bygghörnan kan man skapa olika dimensioner menar, Mylesand(2007). I form av skuggor, dagsljus och bra arbetsljus. Låt barnen lysa med ficklampor på sina konstruktioner eller använd en overheadapparat som ljuskälla. Har man tillgång till ett ljusbord är det ett annat sätt att leka med ljus.

1.3.5 Bygg och konstruktion utomhus

Mylesand(2007) menar att när man skall bygga utomhus får man utgå från det material som finns på förskolans gård. Materialet man använder sig av måste tåla olika väderförhållanden som regn, blåst och slitage. Att ha bygghörnan mot en vägg och använda sig av en presenning som skyddar kan vara bra. En annan idé är att ha ett förråd som man kan förvara materialet i, samt låsa så materialet inte försvinner. Genom att ha bygghörnan i anknytning till olika material som plattor och sand finns det en chans för större variation i barnens konstruktioner. Barnen har större förutsättningar att bygga och konstruera utomhus jämfört med inomhus. Utomhus kan de använda sig av material i större dimensioner och de har i regel mer yta att vistas på. Norén– Björn (1993) tycker att det behövs material för olika typer av lek utomhus. Han tycker att det räcker med att man gör en liten vrå där barnen kan skapa ifred. Den kan omfamnas av t.ex. buskar eller plank. Det kan finnas en bod med breda dörrar så man kan fästa ett tak över den. En bod för verktyg. Mylesand (2007) poängterar också att utomhus får barnen in mer sinnesuttryck med hjälp av dofter och klimatet. Barnens verbala och matematiska uppfattningar blir annorlunda när de kan befinna sig på många olika platser och konstruera. Material från verksamheten inne på förskolan kan få en ny innebörd om man tar ut det. På detta sätt kan man även tänka på miljön och hållbar utveckling. Tegelstenar, glasblock, bräder, plåtburkar i olika storlekar, hinkar, plywood, rundstavar, bildäck, tunnor, betongrör och andra tunga material som Trageton(1996) berättar om under den konvergentafasen (4-7 år) är goda exempel.

Vikten av att barnens konstruktioner finns kvar och kan utvecklas förespråkar både och Mylesand (2007) och Trageton(1996). Trageton (1996) menar att barn i den konvergenta utvecklingsfasen t.ex. kan konstruera sammansatta bomiljöer i sandlådan, samt hur och viktigt det är att barnen får arbeta tills de når sin slutprodukt.

2 METOD

2.1 Planering av en bygghörna i utemiljö

Tillsammans med personalen på förskolan bestämdes lokaliseringen av bygghörnan, se fig. 3 och 4. En gräsplätt med tillgång till sand. Pedagogerna ville kunna ha möjlighet till bra uppsyn av barnen, vilket de fick här. Även om skogen också var ett alternativ. Vi pratade om vilken typ av material som skulle kunna finnas i hörnan och hur den skulle fungera tänktes noga igenom. Det var viktigt att barnens konstruktioner skulle kunna få finnas kvar så att de kunde fortsätta bygga på dem vid ett annat tillfälle eftersom det var någonting Trageton (1996) och Mylesand (2007) förespråkade.

Fig.3 Bygghörnan börjar ta form

Fig. 4 Bygghörnan från en annan vinkel

2.2 Datainsamlingsmetoder

Genom att läsa litteratur har en större insikt på området skapats, kunskap om vad bygg och konstruktion innebär och hur man kan skapa en bygghörna utomhus. Innan arbetet med förskolans bygghörna började informerades barnens föräldrar om projektet via brev, samt fick de lämna sitt godkännande för kommande dokumentationer, se bil 1. Observationer samt fotografering har använts för att samla in data om hur barnen använde sig av bygghörnan, samt samtal med barnen och eget medverkande under byggprocessen.

2.3 Materialet

Från skolans kök fick vi tillgång till stora plåtburkar, se fig. 5 samt sylthinkar med lock. Personalen själva hade träbitar liggande i ett förråd som kom väl till pass och vi lånade även lite material från snickarverkstad inom skolans fritidsverksamhet. Kottar, pinnar och stenar har plockats i närmiljön. Eget medtaget material har varit brädor, stålrör, plastslangar, en hyvel, isformar, rundstavar och glasspinnar.

Fig.5 En flicka utforskar plåtburkarna.

3 RESULTAT

Bygghörnan verkades bemöttes positivt av barnen. De hade många frågor och började undersöka materialet. Andra dagen jag kom efter att basen av bygghörnan var på plats förvandlades den till en kaffekiosk. Det hade regnat mycket och från vattenpöslarna hämtade barnen vatten i plåtburkar. Uppe vid bygghörnan blandades det med vatten och barnen bjöd på kaffe. Någon dag efter när jag kom med lite nytt material, fick jag höra att barnen hade lekt väldigt bra i bygghörnan. Barnen, tillsammans med mig, utforskade materialet som fanns och funderade på vad man kunde göra med det. I skolans snickarverkstad lånade vi sågar, hammare, spik och skruvmejslar, se fig. 6,7 och 8. Barnen provade att hamra, spika och såga, men deras fantasi blomrade inte. De verkade ovana vid denna typ av lek och det kom ständigt frågor som: vad gör man med den här? vad är det här? vad ska vi bygga? Så till en början utforskade bara barnen materialet. Under mina besök upptäckte jag att pedagogerna inte hade utvecklat hörnan. Det fanns inget nytt material och intresset från barnen var inte heller lika starkt, trots att de var nyfikna på vad som skulle tillkomma denna gång. Vi lekte med lera se fig. 9, kände på den och utforskade den. Många av barnen var skeptiska mot att ta i leran, de skakade på kroppen och sa nä. Något barn petade försiktigt med fingret, men vill inte hålla i den. Några barn tog tag i lera och formade den med händerna, ett av dessa satte sig ned med sin lera och använde sig av en plastslang för att göra mönster i den. Ett barn

placerade den i isformar. Många barn kom och tittade och frågade vad vi gjorde. Mitt sista besök var en dryg vecka efteråt. Då fanns det inte någonting kvar av bygghörnan. Bräder låg överallt på gården runt om och mycket av det material som sist tillkommit var spårlöst borta. Plåtburkarna var fulla av sand instoppade under ett bord. Bygg och konstruktionsplatsen verkade ha börjat avvecklas.

Fig.6 En av pedagogerna hjälper till med att hålla i en träbit medan flickan sågar den itu.

Fig.7 En flicka provar att såga i en bräda.

Fig.8 En av de mindre killarna frågar sig vad man kan göra med denna.

Fig.9 En flicka gör mönster med i leran med en plastslang.

4 DISKUSSION

När barn bygger och konstruerar får de med sig många grundpelare som förskolan vilar på menar Mylesand (2007). De får skapa, samtala, känna delaktighet, utforska samt utveckla sitt språk. Eftersom de arbetar med sin kropp tränar de upp såväl muskelstyrka som kroppsuppfattning. För att barnen skall utvecklas och formas till demokratiska medborgare är pedagogen viktig. Precis som Mylesand (2007) menar är pedagogen den som ska se till att barnen utvecklar dessa färdigheter. De måste finnas där för barnen och skapa samtal och utmana dem. Om det inte finns ett engagemang hos pedagogerna för att bygga och konstruera ska förskolan kanske inrikta sig på någonting annat, vilket kan vara synd då bygg och konstruktion är någonting spännande att undersöka både som barn och vuxen kan jag tycka. När man utformar en bygg- och konstruktionshörna är materialet viktigt. Det skall finnas blandat material som passar alla och den skall utformas så att både pojkar och flickor känner sig välkomna.

Både Mylesand(2007) och Trageton(1996) menar att pedagogens roll är nyckeln i en fungerad bygghörna, om den inte fungerar beror det på pedagogerna. I detta projekt framgår det tydligt. Pedagogerna ska finnas där som en hjälpare hand, hålla bygghörnan vid liv med nytt material och visa engagemang. I mitt projekt blev det inte så. Pedagogerna visade inte något större engagemang, vilket kanske kan bero både på bristande intresse eller kunnande. En dag fick jag höra av en pedagog att barnen hade lekt bra i hörnan och hon menade vidare att om de nu inte byggde och konstruerade i hörnen gick den att använda till annat, hur ska man ställa sig till sådant? Har man den inställningen kanske man inte skulle ha varit med på idén om att utveckla bygg och konstruktion på utegården. Det var meningen att jag skulle starta någonting så att pedagogerna på förskolan kunde fortsätta utveckla någonting som de länge funderat på borde finnas på deras utegård. Det samma var det när det hade regnat och tillsammans med sanden från sandlådan rörde barnen ihop kaffe och bjöd på i hörnan. Hur man skulle ställa sig till det var lite svårt. Det var inte detta som bygghörnan var utformad för, men samtidigt var barnen kreativa och framförallt lekte de. Hade jag varit mer drivande med pedagogerna, visat mer engagemang hade bygghörnan kanske fortsatt att utvecklas. Det är svårt att riktigt veta varför utgången blev som den blev. Det kändes sorgligt att ingen hade fortsatt arbeta med att utforma barnens bygghörna. Så här i efterhand kan man tycka att på ett ställe där både fritidsverksamhet och skolan också har tillträde är det risk för att skall hända, tråkigt nog. Det hade nog varit bättre om jag hade utvecklat en bygg och konstruktionshörna inne på

förskolans avdelning. Kanske hade det blivit mer intressant och det är nog lättare med material också, då man inte behöver tänka på att det ska tåla väderförhållandena.

Det hade kanske varit bättre att materialet gick att använda sig av flera gånger och om det hade haft sina bestämda platser, att man hade märkt upp var vilka material skulle ligga. Materialet är väldigt viktigt för att det ska fungera att bygga och konstruera och det var en brist i det också. Hade man varit en personal på förskolan kunde man köpa in material, men det kände jag inte att jag ville lägga så mycket pengar på. Så jag tog fram det jag kunde.

Jag har lärt mig mycket på mitt examensarbete och hur man kan utveckla en bygg och konstruktionsplats, som att sätta sig ner med läraryrket och göra en plan, göra ritningar och verkligen diskutera och gå igenom hur man vill ha det. Kanske hitta ett samarbete med andra förskolor. Genom Mylesand(2007) framkommer det även att när man utformar en bygghörna är det ett ypperligt tillfälle att involvera föräldrarna. Där fanns det inte heller intresse så som jag ser det. Inget material hade de att bidra med och endast en förälder frågade och intresserade sig för vad som skulle hända på förskolan. Trots att jag genom mitt brev efterfrågade.

REFERENSER

Bonniers svenska ordbok (1994). Femte upplagan. Stockholm: Bonnier Fakta Bokförlag

Granberg, Ann (2000), *Små barns utevistelse*. Stockholm: Liber AB

Lärarens handbok, (2008) Studentlitteratur: Lärarförbundets förlag.

Mylesand, Mia (2007). *Bygg och konstruktion i förskolan*. Malmö: Lärarförbundets förlag.

Norén- Björn, Eva (1993). *Uteboken*. Stockholm: Liber AB

Stora Fokus (1990). Esselte Focus Uppslagsböcker AB

Trageton, Arne (1995). *Lek med material, konstruktionslek och barns utveckling*. Hässelby: Runa Förlag AB.

BILAGOR

Bilaga 1 brev till föräldrar

2009-09-30

Hej!

Jag heter Helena Antman och läser till förskollärare på högskolan i Gävle med inriktning är natur, teknik, matematik. Jag har tidigare varit här på praktik under veckorna 35 och 36. Jag skall nu skriva mitt examensarbete inom ämnet Teknik, och jag kommer specialisera mig på bygg och konstruktion.

Under veckorna 41 och 42 kommer jag finnas på förskolan och påbörja arbetet med barnens bygg och konstruktionshörna på utegården.

Under dessa processer har jag tänkt dokumentera barnen både med videokamera samt digitalkamera för att få så bra resultat som möjligt i mitt arbete.

Det kommer endast visas några bilder i mitt arbete.

För användning av insamlat material behövs föräldrars medgivande.

Även skriftliga dokumentationer kommer att göras, men i arbete kommer inga namn att nämnas.

Har ni några frågor är det bara att fråga.

Ni kommer i kontakt med mig på telefon. **XXXX** resp. **XXXXX**

Fyll i nedanstående blankett och lämna den till förskolan så snart som möjligt.

.....

- Nej! jag vill inte att mitt barn filmas
- Nej! jag vill inte att mitt barn är med på kort
- Ja, det går bra att mitt barn filmas
- Ja, det går bra att mitt barn är med på kort

Namn.....

Datum.....